

РЕШЕНИЕ

№ 438

гр. София, 30.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в публично заседание на 16.01.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7810** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, във вр.с чл.215,ал.3 от ЗУТ.

Образувано е по жалба, подадена от Н. Й. Т. от [населено място] против Заповед № РД-14-79/27.07.2011г. на заместник-началника на ДНСК, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж:” вътрешна ограда от LT ламарина ”, изпълнен поземлен имот /ПИ/ N 468/ 1693 и 1694/, к.л. N Г- 26-13 и к.л. N Г-26-13-B, м.” Щ. гнездо” в землището на язовир Искър.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в нарушение на материалноправните и процесуалноправни разпоредби. Твърди се, че отразените в съставения констативен акт констатации не отговарят на действителното фактическо положение, тъй като изградената ограда не надвишава 1.80м. и съответства на параметрите предвидени в разрешение за строеж N 290/12.11.2004г., като представлява продължение на разрешената ограда с обща дължина от 360м. Иска се отмяна на акта.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Г. и адв.Н., които поддържат жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът чрез процесуалния си представител-юрк.И. оспорва жалбата като неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Административното производство по издаване на обжалвания акт е започнало с издаването на Констативен акт № КТ-468/5/ от 07.07.2011г., съставен от длъжностни

лица при ДНСК за установяване на незаконен строеж. При проверката на строеж: ” вътрешна ограда от LT ламарина”, находящ се в ПИ N 468/ 1693 и 1694/, к.л. N Г- 26-13 и к.л. N Г-26-13-В, м.” Щ. гнездо” в землището на язовир Искър , проверяващите установили, че строежът е изграден от Н. Т./ който е и собственик на имота/, без издадено разрешение за строеж ,в нарушение на чл.148,ал.1 от ЗУТ.

Строежът представлява ограда от поцинкована ламарина LT-55 с дължина 60 м. и височина 2.20м. Оградата започва от оградата от LT-55 ламарина до пътя С.- С. и завършва до вътрешната декоративна ограда.

Констативния акт е съставен в отсъствието на извършителя на строежа и му е връчен чрез залепване на уведомление по реда на §4, ал.1 от ДР на ЗУТ, както и на ръка на 20.07.2011г., видно от отбелязването върху самия протокол.

В подаденото възражение/ наименовано заявление/, Т. е посочил, че за строеж на ограда с височина до 2.20м. и дължина от 360м. е налице издадено разрешение за строеж N 200, издадено от район”П.”- Столична община, а изградената вътрешна ограда, за която е съставен констативния протокол е с дължина около 70см., изцяло в пределите на имота и общия метраж огради м имота не надхвърля параметрите на цитираното строително разрешение.

Административният орган не е взел предвид депозираното възражение и приложеното копие от разрешение за строеж N 290/12.11.2004г. на район”П.”- СО и на основание чл.225,ал.1 от ЗУТ вр. с чл.222,ал.1,т.10 от ЗУТ и правомощията, предоставени му със заповед N РД-13-165/13.07.2011г. на началника на ДНСК, заместник-началника на ДНСК е издал заповед, с която е наредил премахването на незаконния строеж.

По делото е изслушана СТЕ, която не е оспорена от страните и се кредитира от съда като компетентно и обективно изготвена.

При извършен оглед на място, ВЛ е установило, че оградата от поцинкована ламарина LT -55 е положена над терена без трайно прикрепване с ивични фундаменти. Оградата не е плътна и масивна, а представлява лека конструкция. Височината на оградата е с височина 2.00м., изградена е изцяло в имота на жалбоподателя и се включва в общия метраж, предвиден в издаденото строително разрешение.

При гореизложените факти и в рамките на съдебната проверка, съгласно чл.168 от АПК, във вр.с чл.146 и чл.169 от АПК, съдът мотивира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна-адресат на оспорения акт и в срока по чл.215,ал.4 от ЗУТ.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Обжалваната заповед е валиден акт, издаден от компетентния за това административен орган. Заместник- началникът на ДНСК е надлежно оправомощен със Заповед № РД-13-117/02.06.2011г. на началника на ДНСК, издадена на основание чл.222,ал.1,т.10 от ЗУТ. С последната са делегирани правомощия на заместник-началника на ДНСК да издава заповеди за премахване на незаконни строеж.

По делото е представена заповед N РД-13-165/13.07.2011г., с която Началникът на ДНСК е определил зам.началника Г. Д. да го замества за периода от 18.07.2011г.до 29.07.2011г.

Заповедта за премахване на незаконния строеж е съставена в писмена форма и има законово изискуемото се съдържание, поради което съдът приема, че е спазена установената форма на издаването ѝ.

При постановяването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, установени в чл.225 от ЗУТ.Касае се за

процедура за премахване на незаконен строеж. В изпълнение на законното изискване по чл.225, ал.3 от ЗУТ, в конкретния случай длъжностни лица при ДНСК са съставили Констативен акт № КТ-468/5/ от 07.07.2011г. за установяване на незаконен строеж, състоянието на строежа, момента на извършването му, авторството на извършителя и липсата на издадено строително разрешение по чл.148,ал.2 от ЗУТ . Констативният акт е съставен в отсъствието на извършителя , но му е връчен по надлежния ред. В срок, Т. е направил възражение, с което е оспорил констатациите по отношение законността на строежа и по отношение на конструкцията и размерите на оградата.

По същество, заповедта е материално незаконосъобразна.

С обжалваната заповед е наредено премахване на строеж: ”вътрешна ограда от LT ламарина ”, която по своето естество отговаря на понятието „строеж” по смисъла на §5,т.38 от ДР на ЗУТ. В констативния акт, въз основа на който е издадена оспорената заповед, оградата е описана като плътна ограда с дължина около 60м., височина около 2.20м.

Същевременно, в мотивите на акта е посочено, че оградата започва от ламаринената ограда от LT до пътя С.- С. и завършва до вътрешната декоративна ограда, а в диспозитива е наредено премахването именно на вътрешната ограда.

Налице е противоречие в самата заповед между описанието на приетия за незаконен строеж в мотивите и в диспозитив, като в крайна сметка не става ясно за коя част от оградата е прието, че представлява незаконен строеж- вътрешната ограда или плътната част от оградата, включена в общата дължина на оградата , ограждаща имота на жалбоподателя.

Безспорно по делото се установи, че с разрешение за строеж N 290 от 12.11.2004г. , на осн.чл.148, ал.1 вр. с чл.38, ал.5, чл.49, ал.1, чл.54, ал.1, чл.147, ал.1 и чл.154, ал.1 от ЗУТ, в ПИ 468 е разрешено изграждането на ограда с плътна част до 0.60м. от прилежащия терен и обща височина от 2.20м., с дължина 360м.

Следователно, изводът на административния орган, че оградата е изградена без наличието на строителни книжа е неправилен и незаконосъобразен. От приетата експертиза се установи, че така, както е описана оградата в мотивите на заповедта, същата се обхваща от параметрите на цитираното строително разрешение, т.е. включва се в общата предвидена дължина от 360м.

В случай, че предмет на заповедта е вътрешната ограда, съдът приема, че констатациите на длъжностните лица относно размерите и вида на оградата са оборени предвид приетата СТЕ. От същата се установи, че не се касае за масивна и плътна ограда с височина от 2.20м., а за лека конструкция с височина от 2.00м. Оградата е изградена изцяло в имота на жалбоподателя, без плътна част и без да е прикрепена трайно към терена с ивични фундаменти. Съгласно чл.48, ал.8 от ЗУТ е допустимо ограждането на неурегулирани поземлени имоти с леки огради без да е необходимо издаване на строително разрешение , а съгл.чл.58, ал.1 от ЗУТ, в неурегулираните ПИ оградите се строят по имотните граници без определяне на строителна линия.

С оглед установеното противоречие между мотиви и диспозитив, както и обстоятелството, че административният орган не е отчел единствения релевантен юридически факт, че при изграждане на оградата не са нарушени предвижданията на издаденото строително разрешение, съдът намира, че заповедта е издадена в противоречие с приложимия материален закон , поради което е незаконосъобразна и следва да се отмени.

Водим от горното и на основание чл.172,ал.2,предл.последно от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РД-14-79/27.07.2011г. на заместник-началника на ДНСК, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж:" вътрешна ограда от ЛТ ламарина ", изпълнен поземлен имот /ПИ/ N 468/ 1693 и 1694/, кл. N Г- 26-13 и кл. N Г-26-13-В, м." Щ. гнездо" в землището на язовир Искър.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: